

u soudu, nahrazující tímto způsobem podle § 1425 obč. zák. skutečné zaplacení. Zda ponese pojišťovna škodu trvale, či zda bude jí nahrazena, nezmění nic na skutečnosti, že ji utrpěla.

Čís. 3018.

Ustanovení § 307 tr. zák. nelze použít na nadřování vojenským přečinům; nadřuje-li osobě, která se svémocně vzdálila z vojenské služby bez úmyslu, vymknouti se jí trvale, tedy jen na dobu přechodnou, někdo, kdo nepodléhá předpisům vojenského trestního zákona o vojenských zločinech a přečinech (čl. III. uv. zák. k voj. tr. zák.), nedopouští se trestných činů podléhajících pravomoci soudu; tak tomu zejména, nadřuje-li civilní osoba pouhému přečinu svémocného vzdálení se vojenské osoby z činné služby.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1927, Zm II 431/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 23. září 1927, pokud jím byl obžalovaný, byv obžalován také pro zločin podle § 21 čís. 2 zákona na ochranu republiky, uznán vinným toliko přestupkem podle § 307 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v odsuzující části a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Obžalovaného bylo by sprostiti z obžaloby i v té části, v níž byl napadeným rozsudkem uznán vinným, kdyby se nebyl stal vratkým výrok, že obžalovaný nevěděl o úmyslu V-ého, vymknouti se útekem z vojenské služby trvale, a že nespatoval ve skutku V-ého zločin zběhnutí, nýbrž jen přečin svémocného vzdálení se podle § 212 voj. tr. zák. Zákon upravuje zodpovědnost za nadřování vojenským zločinům podle §§ 220 až 222 tr. zák., na jichž místo vstoupil § 21 zákona na ochr. rep., odděleně od zodpovědnosti za nadřování obecným zločinům, jež jest upraveno v § 214 tr. zák. Z toho, že není obdobné úpravy pro obor zvláštních přečinů vojenských jako dodatku k § 307 tr. zák., dlužno odvozovati, že nadřování těmto přečinům není s hlediska obecného trestního zákona trestným, a že by použití § 307 tr. zák. na takové nadřování bylo nepřipustným (čl. IV. uvoz. zák. k tr. zák.) rozšiřováním účinnosti § 307 tr. zák. Nadřuje-li osobě, která se svémocně vzdálila z vojenské služby bez úmyslu, vymknouti se jí trvale, tedy jen na dobu přechodnou, někdo, kdo nepodléhá předpisům vojenského trestního zákona o vojenských zločinech a přečinech (čl. III. uv. zák. k voj. tr. zák.), nedopouští se trestných činů, podléhajících pravomoci soudu. Tak tomu zejména, nadřuje-li civilní osoba pouhému přečinu svémocného vzdálení se vojenské osoby z činné služby (srovnej Finger, Das Strafrecht I., str. 561).